

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री अभिरामवराचार्य अनुगृहीतम्
॥ श्री यतिपतिदिनचर्या स्तोत्रम् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्री यतिपतिदिनचर्या स्तोत्रम् ॥

यतिपतिदिनचर्या यश्चकारातिभोग्यम्
वरवरमुनिपौत्र स्सौम्यजामातृनामा ।
गुरुरमलगुणानां वैष्णवानां मुदे तम्
गुरुजनवरमीडे गोमठाख्यान्ववायम् ॥

श्रीमद्रङ्गे दिव्यधाम्नि श्रीश्रीकान्तमनोहरे ।
वसन्तं गुरुमार्याणां वन्दे रामानुजं मुनिम् ॥ १ ॥

ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय ध्यात्वा गुरुपरंपराम् ।
रहस्यत्रितयं रम्यं परव्यूहादिकांस्तथा ॥ २ ॥

पञ्चप्रकारांश्च हरेरर्चिरादिगतेःक्रमम् ।
ध्यायन्तं कूरनाथादौस्सेव्यमानं गुरुत्तमैः ॥ ३ ॥

चतुश्श्लोकीं स्तोत्ररत्नं स्तोत्रं यामुनवक्तृकम् ।
भक्ताङ्घ्रिरेणुश्रीसूक्तीः प्रबोधनपराश्शुभाः ॥ ४ ॥

प्राबोधिकीश्च गोदाया स्सूक्तीर्भागवतैस्सह ।
अनुसन्दधतं सम्यगाश्रये यतिशेखरम् ॥ ५ ॥

ततःप्रत्यूषसमये भक्तैश्शिष्यैर्यतीश्वरैः ।
श्रीरङ्गधाम नत्वा तदुदग्भागाश्रितां नदीम् ॥ ६ ॥

कावेरीं श्रीमतीं गत्वा श्रीशध्यानपुरस्सरम् ।
श्रीपतेराज्ञया सिद्धाः कृत्वा पौर्वाह्निकीःक्रियाः ॥ ७ ॥

समुपेत्य निजन्धाम नत्वा स्वाराध्यमच्युतम् ।
स्वमतस्थायिनस्सर्वान्वेदपारायणेरतान् ॥ ८ ॥

वेदान्ततर्कमीमांसाव्याख्यातृन्वैष्णवानपि ।
इतिहासपुराणादिपारायणपरानपि ॥ ९ ॥

कर्मयोगादिनिरतान् परव्यूहादिषु स्थितान् ।
श्रीमच्छठारिमुख्यानां मुनीनां सूक्तितत्परान् ॥ १० ॥

सर्वानुपेत्य सस्नेहं नन्दयन्तं नमामि तम् ।
ततःश्रीरङ्गराजस्य सेवार्थं स्वाश्रितैस्सह ॥ ११ ॥

प्रयान्तं मन्त्ररत्नानुसन्धानासक्तचेतसम् ।
दक्षिणेन धृतश्रीमल्लिदण्डं पाणिनादरात् ॥ १२ ॥

अन्यपाणितलस्पृष्टकूरनाथकरांबुजम् ।
प्रदक्षिणीकृत्य शनैः श्रीरङ्गं धामतन्महत् ॥ १३ ॥

चतुरानननामानं समेत्यानम्य गोपुरम् ।
गोदां शठारिं योगीन्द्रं बलिपीठं तथैव च ॥ १४ ॥

प्रदक्षिणक्रमेणैव पाकशालालयां श्रियम् ।
श्रीमद्रङ्गावरवरं विमानं रङ्गसञ्ज्ञकम् ॥ १५ ॥

सेनापतिं च निचुलां नायिकां रङ्गिणः पदे ।
वासुदेवं द्वारपालौ वैनतेयं प्रणम्य च ॥ १६ ॥

मङ्गळाशासनं कृत्वा तत्रतत्र यथोचितम् ।
ऊरीकृत्य च तीर्थाद्यमुल्लसन्तं मुनिं भजे ॥ १७ ॥

छत्रोपलक्षितद्वारं ततश्श्रीमदुपेत्य च ।
आद्यमर्चावताराणामाविर्भूतं यदृच्छया ॥ १८ ॥

इक्ष्वाकूणां कुलधनमिष्टदैवं श्रियःपतिम् ।
कावेरीपुलिने रम्ये शेषपर्यङ्कशायिनम् ॥ १९ ॥

नाथयामुनपूर्वाणां गुरुणां कुलदैवतम् ।
श्रीरङ्गराजं देवेशं दृष्ट्वाचार्यपुरस्सरम् ॥ २० ॥

साष्टाङ्गं सम्यगानम्य सहशिष्यैश्च भक्तितः।
अन्तःप्रविश्य सामोदमामोदस्तंभमेव च ॥ २१ ॥

श्रीभट्टनाथ श्रीसूक्तैः मङ्गळाशासनात्मकैः।
जितन्तास्तोत्ररत्नाभ्यां भीतिप्रीति पुरस्सरम् ॥ २२ ॥

मङ्गळाशासनं शौरेः कुर्वन्तं गुरुमाश्रये।
ततो विमाने प्रणवाकारे व्यक्ते स्वयंभुवि ॥ २३ ॥

दिव्यसिंहासने रम्ये स्थितं पद्मासनेऽग्रतः।
कस्तूरीतिलकाद्रम्यात्कान्तफालतलं हरिम् ॥ २४ ॥

कञ्जाक्षं कान्तवदनं कमनीयाङ्गसुन्दरम्।
पाणिपद्मचतुष्केण स्वाश्रिताभीष्टदायिनम् ॥ २५ ॥

शङ्खचक्रेव दधतं गदामभयमुद्रिकाम्।
आसन्नाभ्यां रमाभूभ्यां पार्श्वयोः पर्युपासितम् ॥ २६ ॥

सर्वावयव सौन्दर्यादभिरामवराभिधाम्।
संप्राप्तं भट्टनाथोक्त्या तदा गोदासमर्पणे ॥ २७ ॥

संसेव्यानन्दभरितं संश्रये यतिशेखरम्।
ततश्श्रीरङ्गराजस्य श्रीमतश्शेषशायिनः ॥ २८ ॥

पादारविन्दे परमे भक्ताभीष्टप्रदे शुभे।
सौवर्णकाहलाकारे जङ्घे दिव्येचजानुनी ॥ २९ ॥

कदलीकान्त काण्डोरु युगलञ्चाति सुन्दरम्।
काञ्चनांबरखण्डाभ्यां कमनीयकटीतटम् ॥ ३० ॥

दिव्यांसनाभिमध्यञ्च त्रिवल्या शोमितोदरम्।
लक्ष्मीकेलिगृहं रम्यं ललितं कौस्तुभश्रिया ॥ ३१ ॥

वक्षस्स्थलं मनोहारि वैजयन्त्या विभूषितम्।
ग्रेवेयभूषारुचिरं कण्ठं कंबुसमाकृतिम् ॥ ३२ ॥

उपधानीकृतं बाहुमुत्तमाङ्गसमीपतः।
दक्षिणञ्च तथा जानुविश्रान्तं दक्षिणं भुजम् ॥ ३३ ॥

पद्माभिरामवदनं पद्मपत्रेक्षणद्वयम्।
सुभ्रूयुगं सुनासञ्च सुकपोलतलद्वयम् ॥ ३४ ॥

सुन्दरं चुबुकं चापि सुस्मिताधरपल्लवम्।
कान्तकुण्डलसंशोभिकर्णपाशयुगं तथा ॥ ३५ ॥

सुललाटं च तत्रोर्ध्वपुण्ड्रञ्चापि ललाटिकाम्।
सर्वाधिराज्यपिशुनं सर्वदेव नमस्कृतम् ॥ ३६ ॥

दिव्यरत्नकिरीटञ्च दर्शं दर्शं पुनः पुनः।
मुनिवाहनयोगीन्द्रसूक्त्युच्चारणपूर्वकम् ॥ ३७ ॥

आपादचूडं संसेव्यं सर्वावयव भोग्यताम्।
श्रीरङ्गराजं शरणं प्रार्थयन्तं भजामि तम् ॥ ३८ ॥

ततः श्रीरङ्गराजस्य श्रीमतीं धृतशाटिकाम्।
पादयतीर्थं प्रसादं च पादुकांमालिकां शुभाम् ॥ ३९ ॥

अङ्गीकृत्य कृपामूल मनुज्ञाप्याश्रितैस्सह।
विमानं प्रणवाकारं विधायान्तःप्रदक्षिणम् ॥ ४० ॥

छत्रोपलक्षितद्वारात् प्राग्देशे श्रीशभक्तितः।
स्थित्वा कालं क्षणं देवमनुभूय पुनःपुनः ॥ ४१ ॥

द्वारात्तस्माद्बहिश्चैत्य नत्वा क्षामणपूर्वकम्।
बलिपीठं ततःप्राप्य प्रणमन्तं भजामि तम् ॥ ४२ ॥

ततो महामण्डपं तदेत्य श्रीरङ्गशायिनः।
कैङ्कर्यवर्धकान् भक्तान् किङ्करांश्चानुमान्य च ॥ ४३ ॥

श्रीरङ्गशयमुद्वेलं परामृशोत्तरोत्तरम्।
कलिजिन्निर्मितं सम्यग्धान्यागारञ्च योगिनः ॥ ४४ ॥

श्रीगोपुरवरासीनमानम्य नृहरिं ततः।
श्रीरङ्गराजमहिषीं सेव्यां सर्वात्मभिस्सदा ॥ ४५ ॥

श्रीशाश्रये च जीवानां प्राप्तां पुरुषकारताम्।
जननीं सर्वलोकानां श्रियं देवीमुपेत्य च ॥ ४६ ॥

संसेव्य शिष्यैर्भक्तैश्च मङ्गलाशास्ति पूर्वकम्।
तीर्थादिकं च स्वीकृत्य परिक्रम्य प्रदक्षिणम् ॥ ४७ ॥

सहस्रस्तंभसंयुक्तं नमस्कृत्वाच मण्टपम्।
स्वीयं मठं समासाद्य सच्चिष्यैः प्रमपूर्वकम् ॥ ४८ ॥

व्याख्यानकूटे विमले विद्वज्जननिषेविते।
पद्मासनस्थं पद्माक्षपादाब्जन्यस्तमानसम् ॥ ४९ ॥

प्रसन्नवदनांभोजं प्रफुल्लांबुजलोचनम्।
ऊर्ध्वपुण्ड्रैर्विराजन्तमुल्लसद्बिर्मनोहरैः ॥ ५० ॥

ब्रह्मसूत्रेण शुभ्रेण शोभितं ब्रह्मतेजसा।
पद्माक्षतुलसीमालापरिष्कृतभुजान्तरम् ॥ ५१ ॥

त्रिदण्डमण्डितोरस्कं दिव्यज्ञानामृतोदधिम्।
काषायवस्त्रसंशोभि कटीतटमनोहरम् ॥ ५२ ॥

श्रीमद्वैष्णव सिद्धान्तं प्रतिष्ठान देशिकम्।
वेदान्तविद्यां विमलां व्याकुर्वन्तं मृदूक्तिभिः ॥ ५३ ॥

शिष्येभ्यो हितकामेभ्यः श्रीशशेषत्वबोधिनीम्।
भक्तैर्भागवतैश्चापि सेव्यमानं यतीश्वरम् ॥ ५४ ॥

श्रीभाष्यकारं सेवेऽहं श्रीकान्तानन्दवर्धनम्।
ततः श्रीपादतीर्थैस्सर्वैश्शिष्याणाञ्च महात्मनाम् ॥ ५५ ॥

सतां सफलयन्तं तं संश्रये यतिशेखरम्।
ततो माध्याह्निकं कृत्यमनुष्ठाय यथाविधि ॥ ५६ ॥

स्वीयं कुलधनं श्रीशमाराध्य करुणाकरम् ।
श्रीमद्रङ्गाधिराजस्य पूजां माध्याह्निकीं शुभाम् ॥ ५७ ॥

सञ्जातां भक्तितः कृत्वा भक्तैः यतिवरैस्सह ।
हार्दपूरुषभोग्यं चेत्यनुयागं विधाय च ॥ ५८ ॥

प्रसादपात्रं कुर्वाणं भक्तवर्गं यथोचितम् ।
प्रपद्ये भक्तवर्गाणां पारिजातं यतीश्वरम् ॥ ५९ ॥

ततश्चैकान्तमाश्रित्य सन्निविष्टं कृताञ्जलिम् ।
श्रीभूपतेश्च चरणौ चिन्तयन्तं भजामि तम् ॥ ६० ॥

ततश्शठारियोगीन्द्र सूक्त्यर्थानुभवैर्मुहुः ।
भक्तानां भगवद्भक्तिं वर्धयन्तं नमामि तम् ॥ ६१ ॥

ततस्सायन्तनं कर्म कृत्वा श्रीरङ्गशायिनम् ।
ध्यात्वा प्रपद्ये देवेशमाराध्य स्वीयमच्युतम् ॥ ६२ ॥

वेदार्थ वाक्य तत्त्वार्थैः विमलज्ञानसंपदः ।
बोधयन्तं निजान् भक्तान् पुण्यश्लोकं नमामि तम् ॥ ६३ ॥

ततः श्रीशेष पर्यङ्के शयानं रङ्गशायिनः ।
सर्वोपचारसहितं योगनिद्रात्मकं हरेः ॥ ६४ ॥

श्रुत्वा श्रीमति पर्यङ्के सौम्ये कृष्णाजिनात्मके ।
संवाह्यमानचरणं सच्छिष्यैश्च गुरुत्तमैः ॥ ६५ ॥

पत्युश्श्रेयःप्रसादेन भगवद्गोमास्थितम् ।
भगवत्प्राप्तिघटकं स्वाश्रितानां महात्मनाम् ॥ ६६ ॥

श्रीभाष्यकारं यमिनं यतिराजं दयांबुधिम् ।
प्रपन्नजनकूटस्थं प्रपद्ये भक्तवत्सलम् ॥ ६७ ॥

शेषांशेनावतीर्णाय श्रीरामानुजयोगिने ।
गुरुणां गुरवेभूयान्नित्यश्रीर्नित्यमङ्गलम् ॥ ६८ ॥

श्रीमतीं यतिराजस्य दिनचर्यामिमां पठन्।
प्राप्नुयात्परमां भक्तिं यतिराजपदाब्जयोः ॥ ६९ ॥

श्रीमद्रङ्गे महति नगरे नित्यवासी महात्मा
त्रय्यन्तार्थस्थितिमुपदिशन् भूतले पुण्यकीर्तिः।
श्रीमान् रङ्गेश्वरचरणयोर्मङ्गळानि प्रयुञ्जन्
शेषांशेन प्रथितविभवो भाति रामानुजार्यः ॥ ७० ॥

॥ इति श्री यतिपतिदिनचर्या स्तोत्रं संपूर्णम् ॥